

РЕШЕНИЕ

№ 3788

гр. София, 04.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 16.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **655** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 19, ал. 1 от Закона за регистър Булстат (ЗРБ).

Образувано е по жалба на Д. Д. Ле П., БУЛСТАТ[ЕИК], чрез процесуалния му представител адв. С. Й., срещу Решение № РД-01-525/14.12.2018г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията (АВ) към Министерството на правосъдието (МП). С процесното Решение, на основание чл.19, ал.1 от ЗРБ е потвърден Отказ № 2018111912254651/19.11.2018г., постановен от служител по регистрация по заявление с вх. № 20181115104821/15.11.2018 г., за вписване на промяна в обстоятелствата по партидата на Д. Д. Ле П. в регистър БУЛСТАТ.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на процесното Решение, като постановено в противоречие с материално-правните разпоредби и при липса на мотиви. Твърди се, че не е вярно, че заявените обстоятелства не съответстват на представените документи, тъй като от сключения договор е видно, че жалбоподателят ще извършва дейности по управление на собствения си недвижим имот, находящ се на територията на Република България. Сочи, че това е основна дейност по НКИД 2003 „покупка и продажба на собствени недвижими имоти“. Направените от органа изводи били бланкетни и не съответствали на фактическата обстановка. Жалбоподателят посочва, че единственият мотив за постановяване на отказа е, че „заявеният за вписване адрес не е собственост на лицето Д. Д. Ле П. и следователно не може професията да остане „собственик на недвижим имот“. Счита, че за този извод

няма фактически аргументи или правно основание, които да го обосноват. Твърди, че притежава недвижим имот в Република България и на това основание е регистриран в регистър Булстат, като при първоначалната регистрация са представени съответните писмени доказателства и което основание не се е променило. С оглед осъществяване на управлението на имота е сключен договор, приложен към заявлението, в който изрично било посочено, че офисът се предоставя за извършване на стопанска дейност на територията на страната, чрез приемане и получаване на кореспонденция, извършване и организиране на бизнес срещи, по предварително съгласувани с изпълнителя график, както и извършване на стопанска и търговска дейност според обема и вида, посочен и договорен с възложителя. Сочил, че в чл. 3 от договора е отразен основният предмет на дейност на дружеството, който ще бъде извършван в посочения офис и липсва воля за промяна на дейността на дружеството, както и промяна на декларираната професия. Възражава се, че дори да се приеме, че сключването на договора означава извършване на повече от един вид икономическа дейност от жалбоподателя, то това не е основание за постановяване на отказ, като се вземат предвид и разпоредбите на § 1, т. 1 и т. 3 от ДР на ЗРБ. Претендира също, че незаконосъобразно не е била вписана и промяната в адреса за кореспонденция. Моли съда да отмени оспорваното Решение и потвърдения с него Отказ № 2018111912254651/19.11.2018г. и да върне преписката на административния орган със задължителни указания на длъжностното лице за вписване на заявените обстоятелства. Претендира да му бъдат възстановени сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък.

Ответникът – Изпълнителен директор на Агенцията по вписванията, редовно призован, не се явява и не изпраща представител в съдебно заседание. В приложен по делото писмен отговор от 25.04.2019 г., излага доводи, че отказът за вписване на промяна в обстоятелствата по партията на Д. Д. Ле П. е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Претендира присъждане на разноски по делото.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството по регистрация е започнало по заявление с вх. № 20181115104821/15.11.2018г., подадено от С. Н. Й., в качеството му на адвокат с изрично пълномощно, за вписване на промяна в обстоятелствата по партията на Д. Д. Ле П. в регистър БУЛСТАТ относно: адрес на местоизвършване на дейността/имота /гр. С., [улица], ет. 3, ап. 337, район „Изгрев“/ ; адрес за кореспонденция /гр. С., [улица], ет. 3, ап. 337, район „Изгрев“/; дата на започване на дейността /12.11.2018г/. Към заявлението са били приложени: декларация по чл.9, ал.4 ЗРБ; договор от 12.11.2018г. за предоставяне на обект, чрез който да бъде извършвана стопанска дейност в страната, сключен между Д. Д. Ле П., в качеството на възложител, и Адвокатско дружество „Т. и Й.“, в качеството на изпълнител, по силата на който изпълнителят предоставя на възложителя офиса си на адрес [населено място], п.к 1113, [улица], ет. 3, ап. 337, район „Изгрев“ за извършване на стопанска дейност на територията на Република България, чрез приемане и получаване на кореспонденция, извършване и организиране на бизнес срещи, по предварително съгласувани с изпълнителя график, както и извършване на стопанска и търговска дейност според обема и вида, посочен и договорен с възложителя. С чл. 3 от договора, възложителят се е задължил да извършва единствено икономическа дейност с основен предмет

покупко-продажба, обзавеждане и отдаване под наем на недвижими имоти, консултантска дейност, търговски сделки и стопанска дейност, в съответствие със законодателството на Република България; пълномощно и платежно нареждане.

Не е спорно между страните по делото, че Д. Д. Ле П. е чуждестранно лице – гражданин на Великобритания, което е вписано в регистър [улица], ал.1, т.10, б. „б“ ЗРБ, като чуждестранно лице, непритежаващо единен граждански номер или личен номер на чужденец, и притежаващо недвижимо имущество в страната. Не е спорен и фактът, че в регистър БУЛСТАТ, в полето „Основна дейност по НКИД 2003“ е вписано „покупка и продажба на собствени недвижими имоти“, а в полето „Упражнявани дейности/професии“ е вписано „собственик на недвижим имот“, както и че със заявлението от 15.11.2018г. не са заявени промени на тези обстоятелства.

Въз основа на така подаденото заявление е постановен Отказ № 2018111912254651/19.11.2018г. на служител по регистрация в Агенцията по вписванията, на основание чл.18, ал.1 във вр. с чл.16, ал.3 ЗРБ, вписване на промяна в обстоятелствата по заявление с вх. № 20181115104821/15.11.2018г. В мотивите на отказа е посочено, че заявеният за вписване адрес не е собственост на лицето Д. Д. Ле П. и следователно не може професията да остане „собственик на недвижим имот“, като в тази връзка трябва да се добави нов код на икономическата дейност (КИД) и съответно да се смени професията, каквото обстоятелство не е било заявено.

Така постановеният отказ на основание чл. 19, ал. 1 от ЗРБ е оспорен от жалбоподателя пред изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, който с решение № РД-01-525/14.12.2018г. го е потвърдил. Решението е мотивирано с това, че заявените със заявлението обстоятелства не съответстват на представените документи. Съгласно решението от представения договор се установявало, че възложителят ще извършва широк кръг от дейности (покупко-продажба, обзавеждане и отдаване под наем на недвижими имоти, консултантска дейност, търговски сделки и стопанска дейност) чрез място на стопанска дейност на територията на Република България, без обаче да е заявена за вписване промяна на упражняваните дейности, съответно на професията. Административният орган е приел още, че в полето „адрес на местоизвършване на дейността/имота“ не може да се впише адрес, различен от този на притежавания от лицето имот, а когато в регистъра е вписана професия „собственик на недвижим имот“, на вписване подлежи адресът на имота.

Отказът е съобщен на заявителя на 17.12.2018 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице, за което е налице правен интерес от обжалването, в рамките на законоустановения преклузивен срок, насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Агенцията по вписванията, в рамките на предоставените му правомощия по чл.19, ал.1, изр. първо от ЗРБ, както и в предписаната от закона форма. Възлагането на проверката на отказите на служителите по регистрация по чл. 18, ал. 1 от ЗРБ на изпълнителния директор на АВ изключва прякото съдебно обжалване на тази категория актове. Обжалването по административен ред пред изп. директор на АВ представлява абсолютна предпоставка за допустимостта на съдебното производство. По аргумент от ал. 1 на чл. 19 от ЗРБ на оспорване по реда на АПК

подлежат единствено решенията на изп. директор на АВ, с който той е потвърдил обжалваните откази.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че процесното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с приложимите материалноправни норми.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 10, б. „б“ от ЗРБ в регистър Булстат се вписват чуждестранните физически лица, които не притежават единен граждански номер или личен номер на чужденец и притежават недвижимо имущество в страната. На това основание е вписан и жалбоподателя, като в графата „Упражнявани дейности/професии“ е записано „покупка и продажба на собствени недвижими имоти“, с код КИД-2008: 6810. В полето професии е отразено „Собственик на недвижим имот“. В чл. 7, ал. 2 от ЗРБ са отразени обстоятелствата, които подлежат на вписване, а именно за лицата по чл. 3, ал. 1, т. 9-11, ал. 2 и 3 в регистър Булстат се вписват следните данни и обстоятелства: ЕИК (код по Булстат); данни за лицето – дата на раждане за чуждестранните физически лица, гражданство, имена, документ за самоличност; основание за вписване; адреси за кореспонденция, телефон, факс, електронен адрес: а) за българските граждани и чуждестранни лица, постоянно пребиваващи в страната – постоянен и настоящ адрес; б) за чуждестранните физически лица – адрес за кореспонденция на територията на страната с всички държавни институции; адрес на местоизвършване на дейността или на имота; упражнявани дейности/професии или занаяти по Закона за занаятите; документи, удостоверяващи извършването на определена дейност или придобиването на званието майстор или калфа по Закона за занаятите; дата на започване, спиране, възобновяване на дейността и идентификационните данни за действителните собственици и данните за юридическите лица или други правни образувания, чрез които пряко или непряко се упражнява контрол, съгласно изискванията на Закона за мерките срещу изпирането на пари. В регистър БУЛСТАТ се поддържа и съхранява информация за настъпилите промени в данните и обстоятелствата по ал. 1 и 2.

В настоящия случай, заявителят, като лице регистрирано в регистър БУЛСТАТ, е поискал да бъде вписана промяна във вече регистрирани данни. Заявена за вписване е промяна в адреса за кореспонденция /гр. С., [улица], ет. 3, ап. 337, район „Изгрев“/, адреса на местоизвършване на дейността/на имота /гр. С., [улица], ет. 3, ап. 337, район „Изгрев“/ и датата на започване на дейността /12.11.2018 г./

В процесния случай с оспореното решение № РД-01-525/14.12.2018 г. изп. директор на АВ е потвърдил отказ № 2018111912254651/19.11.2018 г. по заявление за вписване на промяна на обстоятелствата в регистър БУЛСТАТ. Така потвърденият отказ е постановен на основание чл. 18, ал. 1, във вр. с чл. 16, ал. 3 от ЗРБ. Редът и условията за вписване и заличаване на обстоятелства в регистър БУЛСТАТ са установени в глава трета от ЗРБ. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗРБ заявленията и исканията за вписване и заличаване се разглеждат от служител по регистрацията по реда на постъпването им. При разглеждане на заявленията служителят проверява дали: 1. е подадено заявление за исканото вписване или заличаване при спазване на предвидените за това форма и ред; 2. заявеното обстоятелство подлежи на вписване и не е вписано; 3. заявлението е подадено от оправомощено лице; 4. към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона; 5. е представена декларация по чл. 9, ал. 4; 6. е платена дължимата държавна такса /чл. 16, ал. 3 от ЗГР/. Разпоредбата на чл. 18, ал. 1 от ЗРБ предвижда, че служителят по регистрацията постановява мотивиран отказ,

когато не е налице някое от предвидените в чл. 16, ал. 3 изисквания. В съответствие с цитираните разпоредби, за да е налице законовата предпоставка за постановяване на отказ от служителя по регистрацията следва да се установи по подаденото заявление, че не е налице някое от изискванията, визирани в нормата на чл. 16, ал. 3 от ЗРБ. Законодателят е предоставил на служителя по регистрацията и правната възможност да постанови мотивиран отказ и в хипотезата на чл. 17, ал. 3 от ЗБР при неотстраняване на нередовност по заявлението. В съответствие с чл. 17, ал. 3 от ЗГР когато към заявлението за вписване и заличаване не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, служителят по регистрацията дава указания на заявителя за отстраняване на нередовността. Указанията се оповестяват по електронната партида на лицето по чл. 3, а ако е посочен електронен адрес, се изпращат и на него, а когато е подадено заявление за регистрация – на официалната интернет страница на регистър БУЛСТАТ, в срока по чл. 16, ал. 2. 3. може да изпълни дадените указания и да представи съответните документи чрез заявление по образец. Служителят по регистрацията постановява отказ, ако тези указания не са изпълнени в срок 5 работни дни от даването им.

В конкретния случай обаче не се установява по делото, че някое от основанията за постановяване на мотивиран отказ, визирани в разпоредбите на чл.17, ал.3 и чл.18, ал.1 ЗРБ, са били налице. Действително, в отказа служителят по регистрация е посочил като правно основание чл.18, ал.1 ЗРБ, без обаче да изложи фактически обстоятелства по отношение на това кое изискване по чл.16, ал.3 ЗРБ не е налице. Изложените в акта мотиви относно това, че заявеният за вписване адрес не е собственост на жалбоподателя и не може професията му да остане „собственик на недвижим имот“ не е сред изрично посочените в чл.16, ал.3 ЗРБ изисквания, както и не обосновава липса на някое от тях. В тази връзка следва да се има предвид, че служителят по регистрацията при постановяване на отказа е обвързан от разпоредбата на чл.18, ал.1 ЗРБ и единствената проверка и преценка, която следва да извърши в това регистърно производство е по отношение наличието или не на изискванията по чл.16, ал.3 ЗРБ. За последния съществува единствено правната възможност по чл.17, ал.3 ЗРБ когато към заявлението за вписване не са приложени всички документи, които се изискват по закон, или когато не е платена дължимата държавна такса, той да даде указания на заявителя за отстраняване на нередовността. И едва, ако тези указания не са изпълнени в срок от 5 работни дни от даването им, то в правомощието на служителя по регистрацията е да постанови отказ по заявлението за вписване. В процесния случай по делото не се установява от служителя по регистрацията да е констатирано, че към заявлението не са приложени всички изискуеми документи с оглед на заявените за вписване обстоятелства (чл.16, ал.3, т.4 ЗРБ) и от същия да са предприети действия по чл.17, ал.3 ЗРБ. Същевременно, изрично в решение № РД-01-525/14.12.2018г. изпълнителният директор на АВ е посочил, че заявените със заявлението обстоятелства не съответстват на представените документи, без обаче такава констатация да е направена от страна на служителя по регистрацията. От друга страна, в процесния случай не става ясно на какво основание служителят по регистрацията е отказал и вписване на заявеното обстоятелство „адрес за кореспонденция“, като мотиви в тази връзка не се съдържат и в решението на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията.

От изложеното следва, че на преценката на служителя по регистрацията е

предоставена единствено проверката на конкретно изброените обстоятелства, които са от формален характер и в случай, че същите са налице, следва да бъде извършена регистрацията. В конкретния случай отказа да впише заявената промяна не съответства на правомощията, предоставени на служителя по регистрацията, който го е постановил. Същия е излязъл извън правомощията си като е преценявал дали е възможно регистрираното лице да извършва своята дейност, за която е регистрирано, на адрес, различен от този, на който се намира имота, на който той е собственик. Преценката на посоченото обстоятелство не попада в лимитативно изброените изисквания, които следва да преценява служителя по регистрацията, тъй като е подадено заявление по образец, заявената промяна подлежи на вписване /чл. 7, ал.2 ЗРБ/, заявлението е подадено от оправомощено лице, за което са представени доказателства, към заявлението са приложени всички документи съгласно изискванията на закона, в това число декларация по чл. 9, ал. 4 и доказателства за платена държавна такса.

Както служителят по регистрацията, така и изпълнителният директор на АВ формално са се позовавали на разпоредбите, които ги оправомощават да постановят отказ от вписване, но мотивите за отказа и за решението, с което той е потвърден не попадат в нито една хипотеза на ЗРБ. Освен това, според настоящия съдебен състав не е налице нито юридическа, нито фактическа пречка, едно лице регистрирано по реда на чл. 10, ал.1, т.10, б. „б“ от ЗРБ, с вписана професия „Собственик на недвижим имот“ и основна дейност по НКИД 2003 покупка и продажба на собствени недвижими имоти, да извършва дейността, за която е регистриран на адрес, различен от адреса, на притежавания от него имот, особено след като коректно и своевременно е заявил промяната на това обстоятелство.

Освен изложеното, дори да се приеме, че е налице пречка за вписване на адрес на местоизвършване на дейността, различен от адреса, на който е притежавания от лицето имот, то съдът намира, че не е налице такава пречка по отношение на адреса за кореспонденция и на датата на започване на дейността. И това е така, тъй като регистрираното лице е гражданин на друга държава и не е необходимо да пребивава на територията на страната ни постоянно, което обаче налага, а и законът го задължава да има адрес за кореспонденция. Този адрес, както е в случая, може да бъде адрес на упълномощено лице, което да бъде на разположение при необходимост. По отношение отказът за вписване на датата на започване на дейността, пък изобщо не е ясна е причината за него. Не е посочено с какво конкретно е нарушен закона и на кое изискване на ЗРБ не съответства посочената промяна в тази дата.

Предвид изложеното в оспореното решение, че заявените за вписване обстоятелства не съответстват на представените документи, е следвало, с оглед правомощията на служителя по регистрацията – чл. 17, ал.3 ЗРБ, последният да даде на заявителя указания за отстраняване на нередовностите. Тъй като обаче, както беше изложено по-горе, мотивите за отказът не попадат в нито една от хипотезите на чл. 16 ЗРБ, който разписва правомощията на служителя по регистрацията, то и същия не е имал възможност да даде указания на заявителя да отстрани нередовностите. В

хода на образуваното административно производство, административният орган е следвало на самостоятелно основание да извърши сам проверка и в случай, че прецени с оглед на заявените обстоятелства, че от страна на заявителя следва да се представят допълни документи, да му даде указание и срок за представяне, за да се установят по безспорен начин наличието на факти и обстоятелства от значение за правния спор.

Ето защо, настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а оспореното решение отменено и на основание чл. 19, ал. 2, предл. второ от ЗРБ преписката върната на органа за служебно вписване, в съответствие с мотивите на настоящото съдебно решение.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски, в размер на 300 (триста) лева, за адвокатско възнаграждение, съгласно представения списък. След служебна справка се установи, че държавна такса по делото не е внесена и за това ответникът следва да бъде осъден да я заплати по делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 30-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № РД-01-525/14.12.2018г. на изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, с което е потвърден Отказ № 2018111912254651 от 19.11.2018г. на служител по регистрацията.

ИЗПРАЩА административната преписка на служител по регистрация за служебно вписване на промяна в обстоятелствата по партидата на Д. Д. Ле П. в регистър [улица], ал. 2 от ЗРБ от съобщението за влязлото в сила решение на съда.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията, с адрес: 1111 С., [улица], да заплати на Д. Д. Ле П., БУЛСТАТ[ЕИК], гражданин на Великобритания сумата в размер на 300 (триста) лева, направени по делото разноски.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията, с адрес: 1111 С., [улица], да заплати по сметка на Административен съд София-град сумата от 10 /десет/ лева за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: